

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Устаничка улица бр. 29
К-По₂- 47/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
05. априла 2011. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,**
- **окривљени Марић Вељко са**
- **браниоцем адвокатом Ђорђем Дозетом.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да је већ успостављена видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Осијеку.

Да ли сте сагласни да држимо главни претрес?

На сагласан предлог странака, суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Наставља се главни претрес доказним поступком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мени је мало незгодно технички, односно да ли сам временски темпирао, с обзиром да је веза већ успостављена, али у овом кривичном спису, барем оном у истрази што је прибављено, постоје одређени докази, односно одређени записници за које ја сматрам да не могу бити коришћени у кривичном поступку, а могу да буду данас употребљавани, па бих хтео да својим предлогом да то предупредим. Наиме, пред Жупанијским судом у Бјеловару саслушани су сведоци Ана Слијепчевић, Јосип Кисела, Дарко Черни, Алојз Фијала и још једанпут Јосип Кисела. На њиховим записницима је наведено да је то поступак против непознатог починиоца кривичног дела ратног злочина. Нама је свима познато, који смо извршили увид у спис, да је постојала замолница Републике Србије, односно овога суда према правосудним органима Републике Хрватске, да ови сведоци осим Дарка Чернија који је не знам из ког разлога овде достављен, буду тамо саслушани, али је исто тако чињеница да ти сведоци нису саслушани по нашој замолници, него су саслушани у посебном кривичном поступку, дакле против непознатог починиоца. Ми не знамо за који чињенични опис, са друге стране права

мог брањеника су повређена тиме што ја управо због чињенице да су водили поступак против НН нисам могао присуствовати као његов бранилац тим саслушањима. Дакле, сматрам да то нису докази на којима се могу заснивати судске одлуке, те због тога морају бити издвојени из кривичног списка. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сада дефинитивно стављате предлог за издвајање, прошли пут сте само имали примедбу, сада стављате предлог за издвајање. Добро.

Пре почетка главног претреса бранилац окривљеног предлаже да се записници о саслушању сведока пред Жупанијским судом у Бјеловару издвоје из списка, с обзиром на то да исти не могу служити као доказ, са разлога који су већ наведени, а како је то констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч тужиоцу. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се предлогу браниоца, сматрам да су ти докази прибављени на начин који је законом прописан, да су приликом сачињавања тих записника била присутна лица која су по закону обавезна да буду присутна и сматрам да је, с обзиром на то, да су ти искази такви да се могу користити у овом поступку. Значи, противим се предлогу браниоца оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Заменик тужиоца за ратне злочине се противи предлогу за издвајање наведених записника из списка предмета, имајући у виду да сматра да су исти прибављени на законом прописан начин и предлаже да се предлог одбије као неоснован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направили смо кратку паузу да би одлучили о предлогу. Донели смо одлуку.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог да се из списка предмета издвоје записници о саслушању сведока, тј. испитивању сведока Јосип Кисела, Черни Дарка, Франтал Ивана и Фијала Алојза сви дати пред Жупанијским судом у Бјеловару, као неоснован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сматрамо да су на законом прописан начин прибављени, у законитом поступку и да се на истима може заснивати пресуда, односно могу се користити као доказ у кривичном поступку. Можемо ли да држимо главни претрес? Добро. Добар дан још једном. Осијек, да ли се чујемо?

ИСТРАЖНИ СУДИЈА МАРИО КОВАЧ: Добар дан, чујемо се. Истражни судач Ковач Марио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је успостављена видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је приступио од данас позваних сведока?

ИСТРАЖНИ СУДИЈА МАРИО КОВАЧ: Овако, данас су приступила од три позвана, два сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо Вас чули ништа, морате према микрофону да причате, извините молим Вас.

ИСТРАЖНИ СУДИЈА МАРИО КОВАЧ: Приступила су два сведока од три позвана. Дакле, приступио је Јосип Кисела, приступио је Алојз Фијала, а није приступио Дарко Черни, који је оправдао данашњи изостанак болешћу хипертензије и ту је доставио медицинску документацију на основу које је видљиво да је на боловању због хипертензије. Има ту нека медицинска дијагноза, ако треба прочитаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли утврдили њихов идентитет?

ИСТРАЖНИ СУДИЈА МАРИО КОВАЧ: За сведока Јосипа, само мало, за сведока Јосипа Киселу утврђен је идентитет особном исказницом изданом од ПП Грубишино Поље 25. вељаче 2004. године, броја 101226262, свједок је рођен 28. свибња 1941. године, станује у Иванову Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, опет морате према микрофону, ја се извињавам. Не знам да ли ћемо моћи да скинемо транскрипт.

ИСТРАЖНИ СУДАЦ МАРИЈА КОВАЧ: Ја говорим према микрофону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али јако се слабо чује, извините молим Вас, сада је добро. Кажите.

ИСТРАЖНИ СУДИЈА МАРИО КОВАЧ: Шта сте чули задње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чули смо у принципу све, али јако слабо, можете наставити.

ИСТРАЖНИ СУДИЈА МАРИО КОВАЧ: Добро, идентитет за Јосипа Киселу утврђен је на основу особне исказнице броја 101226262 издану од Полицијске постаје Грубишино Поље 25. вељаче 2004. године, из које је видљиво да је свједок рођен 28. свибња 1941. године и да станује у Иванову Селу, Иловска 5. За сведока Алојза Фијалу идентитет утврђен је особном исказницом број 103609996 издану од Полицијске постаје Грубишино Поље 21.01.2009. године и из које је видљиво да је свједок са

пребивалиштем у Растовцу, Растовац бр. 5, заборавио сам уписати датум рођења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Лепо смо чули, пуно хвала. Ми би сада прешли на део претреса када приступамо испитивању наведених сведока па би прво позвали Фијала Алојза, односно не, прво ћемо Кисела Јосипа.

ИСТРАЖНИ СУДИЈА МАРИО КОВАЧ: Добро, позваћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ћемо овог другог сведока. Ето то је то, ја се захваљујем.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се пред Жупанијским судом у Осијеку, ради давања исказа путем видеоконференцијске везе налазе сведоци Јосип Кисела и Фијала Алојз, с тим што није приступио сведок Черни Дарко, иако је уредно позван, али је свој изостанак оправдао због хипертензије о чему је доставио уредну медицинску документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Испитаће се сведок КИСЕЛА ЈОСИП

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако Кисела?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да, ја сам часни суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Од оца? Име вашег оца?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Антун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: 28.05.1941. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Растовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станујете на којој адреси?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Иваново Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има нека улица и број?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Иловска 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак против окривљеног Марић Вељка. Да ли познајете Марић Вељка?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Мало сам га из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или завади са њим?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не. Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку и као сведок дужни сте да говорите истину и ништа не смете да прећутите. Давање лажног исказа представља кривично дело. Једино нисте дужни да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном

гоњењу. Је ли јасно ово упозорење? То су она упозорења која су и код вас у вашем ЗКП-у.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С тиме што треба данас да положите заклетву. Ја ћу гласно говорити текст заклетве, а Ви понављајте за мном, па ћемо тако констатовати да сте положили заклетву, је ли то уреду?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, заклињем се.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему оном.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: О свему оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: И да ништа познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Нећу ћутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведок прописно упозорен, опоменут и након што је положио текст заклетве у не баш изворном тексту, даје свој исказ:

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кисела, да ли знате због чега сте данас ту пред судом?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Знам часни суде. Ја сам био у Бјеловару два пута и дао сам исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ви имате исказ, да ли оба или један, то не знам и ја сам дао исказ тамо за ту капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком поступку сте дали? Је ли знате у ком поступку, против кога је вођен поступак, да ли Вам је речено?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: У ком поступку, због чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли Вам је речено ко је био окривљени, осумњичени, да ли постоји то?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Марић, Марић Вељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено Вам је тада или сте то касније сазнали?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је тада речено када сте давали исказ проти кога се води поступак?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да ли сам знао, да, ради Марића Вељка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено Вам је пре него што сте почели да дајете исказ?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због ког кривичног дела, је ли Вам речено и то?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Наводно да га је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је убио?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Слијепчевић Петра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петра мислите. Шта знате о том догађају? Хајде, ја нећу да Вам постављам питања, ја бих волео да Ви то сами на неки начин ако Вам је лакше испричате, ако Вам није лакше да Вам постављамо питања, али бих волео чисто да сазнам прво на пример за село Растовац. Ви сте рођени у Растовцу, је ли тако?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то било село пре рата, структура становништва, како се живело? Хајде да почнемо одатле?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Мјешано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Хрвати и Срби, Чеси и шта ја, како бих вам рекао, мјешано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како се живело, какви су били односи међу становништвом?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Добри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је било становништво, чиме се бавило?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Пољопривреда све, трговина није било ништа у Растовцу, нормално пољопривреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било сточарства?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали покојног Петра Слијепчевића?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А његову супругу Ану, уопште породицу Слијепчевић?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познавали сте их све?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Све добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте били односима са њима?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја, како Ви мислите, добри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте Ви били односима? Добрим?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Добри, добри, добри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда да ли је Петар био у некој оружаном формацији за време рата?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Е то ја не знам, то ја Вам не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: То ја не могу рећи какав је он био, за мене је био добар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар је био човек, добро. Хтео бих да Вас питам, Ви сте давали свој исказ, је ли тако?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два пута сте били пред Жупанијским судом у Бјеловару?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Бјеловар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: У Бјеловару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бјеловару, јесте, да ли остајете при Вашим исказима?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при исказима које сте дали пред Жупанијским судом у Бјеловару, у целости?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: У целости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде испричајте нам шта се десило, како, у којим сте Ви оружаним формацијама, када сте ушли у оружане формације Републике Хрватске, у којој јединици сте били? Хајде да то мало видимо, па да видимо шта се десило тог 31. октобра?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не знам ја јединице, ја сам ишао умјесто сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: И мени, ишао сам до Цвијића и ђипио сам преко јарка и нога ми се ишчашила и полако сам ишао за кући и нашао сам на путу капу, испред Слијепевића сам нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На земљи доле, баш на самом путу?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Баш на путу самом, капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја сам ту капу однесао, дао у џеп и код нас није радила гостиона него је трговина радила. Ја сам питао у трговини чија је капа или ак' није Марићова, он је рекао наводно да капа није његова. Ја сам видио да је имао црну округлу капу као како је рекао, оне шапке округле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи црну округлу? Шта то значи? Како?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Такву је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите ми мало, црне боје, а шта значи округла?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не знам, округла као оне македонске, таква је исто он имао, а црна је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као македонске? Шта значи то као македонске?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Сад ја не знам да ли је била македонска или каква била, али тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете мало да опишете ту капу?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Округла, округла капа нема шилта напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шилта? Оно није као качкет него је само округла? Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: И то је било све. За мјесец дана сам ја возио Ану у Грубишино Поље и питао сам је, ако ће ми рећи шта се десило са Петром и како. Она је рекла да је тај господин Марић ишао са њезином Љубом, кћери, у школу. Е, да ли је она рекла то све или није ја не знам. Е толико само ја знам, друго ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то? Немате више шта да кажете?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Немам шта да кажем, иза тога стојим. И дуго је то, чујте могу вам рећи то је 19 година, то је јако дуго, то није година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код нас су правила поступка таква да прво питања поставља тужилац, потом одбрана, на крају веће. Ја ћу дати реч заменику тужиоца за ратне злочине да Вам постави питања, па ћемо даље како то иде. Јесте ли разумели?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кисела, да ли сте разумели?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч заменику тужиоца за ратне злочине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам заиста покушао да чујем ово што је господин Кисела рекао, али морам да признам да нисам чуо неке ствари, он је говорио о тој капи. Је ли он рекао чија је то капа, на чију му је капу личило, нешто је почео око тога, може ли да понови то, заиста нисам чуо?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја сам нашао пред кућом капу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам чуо.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: До сјеверне стране, соба, прозор, како бих рекао, тамо неће сам је нашао на оном мјесту и дао сам је у џеп. Нисам ја тај дан ишао никуд, него други дан сам ја ишао у трговину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли можете ближе микрофону господине Кисела, не чујемо Вас.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Може, може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, узели сте капу, ставили сте у џеп и сутрадан сте кренули где?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: У трговину, јер гостиона није радила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наставите.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Сад ја Вас не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите, наставите, причајте.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: И ја сам ту капу на пулт дао у трговини, питао сам чија је то капа је ли Марића да ли није његова и та капа је остала сад, ја не знам даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што сте питали да ли је то капа Марића?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто сте питали да ли је то капа Марића?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја сам питао чија је капа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Чија је капа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Он, било је тамо пуно људи, али он је рекао његова није, она вели моја није и шта ја, ја сам је оставио на пулту и отишао сам, јер нисам могао више ходати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, добро, сада сам разумео. Реците само за овај други део господине нисам Вас чуо најбоље, када сте Ви возили Ану Слијепчевић возилом и питали сте шта је било са Петром и шта Вам је она рекла?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вам је она рекла?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Она је рекла мени да га није морао убити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, ко да га није морао убити?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да га није могао убити, да га није морао убити?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ваљда наводно тај Марић, ја не знам, а она ми није причала, она је тако рекла ишли су заједно у школу, друго није причала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Даћу реч браниоцу окривљеног, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине Кисела, да ли сам ја добро разумео, дакле Ви нисте питали у продавници Марића да ли је то његова капа, него сте се свим присутни обратили да питате знају ли чија је капа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сте разумели.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сте разумели, тако је рекао, пошто не чује, ако хоћете можете да поновите, није Вас чуо.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: 'Ајде.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, да ли сам добро разумео, Ви сте у продавници питали све присутне да ли знају чија је капа, а не Марића да питате „Марићу, је ли ово твоја капа?“

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја сам питао, он је тамо био валда, ја мислим да је тамо био и питао је и дао сам је на пулт што издају, јер то је обична трговина била, није самопослуга.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете рећи, та капа коју сте Ви пронашли, каква је капа била?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: То је са шилтом капа била.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Које боје?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Зеленкасте, онако сива, зеленкаста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сад, како сад зеленкаста, сива?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Мјешана боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи, маскирна?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја не знам је ли то маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била шарена, је ли било више боја на капи или је била једнобојна?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Била је, такву сам видио, само такве је војска носила хрватска такве капе, то је била, сад ја не могу тачно рећи, није лишће него имала је мјешано нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли војничка капа?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војничка, да ли је војска имала такве капе?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Па валда је војничка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја мислим да је војничка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, извините колега, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је капа та имала било какав знак на себи, слово уписано?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не. Не. Чиста.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сам Вас добро схватио, да Марић је ту црну капу имао на глави у тој продавници када сте га Ви видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад немојте сада црну, сада је рекао неку другу боју.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не, он је имао, само мало, он је имао капу у Ивановом Селу када смо ми кренули за Растовац, он је имао капу црну, то сам ја рекао и у Бјеловару да је имао црну капу, ову капу сам ја нашао, она је рекла да је ту капу бацила ван да се никад не врати, тако је мени рекла када сам је возио, друго ми није рекла, само ми је рекла да се никад не врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, црну капу је имао пре него што је Слијепчевић погинуо?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Прије да, када смо ишли у Растовац.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли се сећате какву је капу имао тај дан када сте у продавници све присутне питали чија је капа и да ли је уопште имао капу тај дан?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Е то не могу, то не могу. Нисам обраћао пажњу да знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се можда сећате какву униформу је Марић носио?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Какву је униформу?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли једнобојну или вишебојну?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Е то нисам пуно прегледао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се можете сетити?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја га нисам раније познао, ни после. То што смо ишли, то колико смо били ако сам га два пута видио, више га нисам видио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Имам још само два питања. Да ли се сећате можда какво оружје је имао са собом?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Имао је пушку, ја мислим аутоматску пушку да је имао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је између села Раствовац и Ивановог Села био неки пункт који су држали припадници хрватске војске?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ако је био између, не, између није био, него је био на крај села тамо су држали пункт.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На крај којег села?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да, Ивановог Села.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А куда пут води даље од тог места где је био тај пункт?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Где, нисам разумео?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли пут на којем је пункт води према?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Иде за Бастаје, један равно, а овај иде лево за Раствовац.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате које формације су држале тај пункт?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Које формације.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да, која војска је држала тај пункт?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите нико?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: У Раствоцу су они имали бункер у Вурдељовом дворишту, то сам касније видео, јер ја горе нисам био, само до Цвијића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели питање, тај пункт о коме сте причали сада са браниоцем, ко је држао, која војска?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На излазу из Ивановог Села ко је држао тај пункт?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: У Ивановом Селу?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Па хрватска војска, шта ја знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате која јединица је у питању?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединица?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Е то не знам, ја то не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала вам, немам више питања.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: То ја не могу рећи, јер се у то не разумијем и не знам и нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч окривљеном. Марићу, да ли имате неко питање? Немате ниједно питање. Ја бих Вас питао нешто, сад сте мало

пре спомињали пункт пре него што сте кренули у Растовац, били сте у Ивановом Селу код пункта неког, тако сам Вас разумео?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да. Па тамо на крај села је тамо се држала стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И видели сте ту окривљеног.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Задње куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте ту окривљеног Марића, били сте са њим заједно на том пункту пре него што сте кренули у Растовац, тако сам Вас разумео?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако Кисела?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је изгледао тада Марић, што се тиче униформе, да ли је имао неку капу на глави, да ли је имао неке опасаче?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: То не знам за опасаче и имао је црну капу, колико се сећам, а друго не знам за чинове и такве ствари то нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче униформе, које боје је била његова униформа?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Е то не могу рећи, то ме пуно питате, то је 19 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа, шта знате. Ваша сазнања, оно што знате и чега можете да се сетите, то само питам? И одатле сте кренули на Растовац, је ли тако?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је окривљени Марић Вељко пошао са Вама у Растовац, да ли знате то?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ишао је у Растовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао је у Растовац?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели да је ушао у Растовац или сте се негде разишли? Како је то било?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја сам ишао напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у микрофон причајте господине.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, ништа нисмо могли да чујемо сад? Да ли сте Ви?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја сам ишао напред, а ја не знам где је ко био, како бих вам рекао. Ја сам дошао до Цвијића и тамо сам ћипио преко канала и онда сам се враћао назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Марић Вељко да ли сте видели њега?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он кренуо иза Вас?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Он је иза мене, ја сам био напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам Вас и разумео.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда да ли је он био у Растовцу тога дана?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ваљда је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете ваљда је био?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли ваљда је био. Значи, нисте сигурни?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Па нисам ја ишао с њиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте Ви били у пару што се каже?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: У пару мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пошто смо чули да се улазило у Растовац у паровима од једног сведока.?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не знам. Не могу, ко је ишао са мном, тог не могу, јер тај је био из Бјеловара, војник био ваљда прави, шта ја знам, е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ми кажите, у којој сте Ви јединици били, шта је то било? Јесте Ви били војска или?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Никаквој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја никаквој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неку униформу?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу сте били?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не у цивилу, то је она, како бих Вам рекао, носе шумарице су носиле, није то војничка, него нека слична војничкој, то онако није зелена, није сива, е тако, као она капа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као она капа, тако сте рекли?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, да ли можда знате у којој јединици је био окривљени Марић?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Е то Вам не могу рећи, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било сати када сте ушли у Растовац?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Колико је било, да ли 08,00. прошло 08,00, не знам. Знам да је била зима тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте се враћали путем, колико је било сати?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: То не знам, то не могу, када сам дошао у село, таман до прве куће, пала је граната, једно педесет метара даље и даље нисам могао трчати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било, на пример, колико је времена протекло од када сте ушли у Растовац док нисте нашли ту капу на путу? Ето то да Вас питам, временски, колико је прошло?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не могу сати, колико је, не знам, то Вам не могу рећи. Па, није то далеко, то је до Цвијића, десно, педесет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неке Ваше старешине у тој Вашој јединици у којој сте били, да ли знате неке старешине, ко Вам је био надређени?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не знам, ја сам замењивао сина, а ја у те, мислим, слабо знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је наредио, на пример, покрет, куда да се иде, куда да се напада, када се креће у напад, да ли има неко, да ли постоји неки старешина ту?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Па, ако је постојао, ко је ишао, ја знам, али даље нисмо ишли заједно. Био је Дарко Черни, њега сам видео, он је био као нешто, а шта је био ја Вам не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте Дарка Чернија, то сте рекли?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га видели?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да, да, видео сам га тамо у Ивановом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Растовцу сте га видели, у Ивановом Селу?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не у Растовцу, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да кажете прецизно. Кажите.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Само мало, у Ивановом Селу, пре него смо кренули видео сам га. Онда га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ме интересује тај Дарко Черни, да ли је он ишао испред Вас или иза Вас?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Е то Вам ја не могу рећи где је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не знам где је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он уопште улазио у Растовац? Черни Дарко, да ли је улазио у Растовац?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да ли је ушао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Па не знам ја да ли је ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате, није никакав проблем.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја сам био негде у средини, како смо ишли један по један, сада Вам ја не могу рећи је ли он ушао или са које стране, одакле, ја не знам, не могу Вам рећи, а заједно касније нисмо били, јер ја сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био иза Вас или испред Вас?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Е откуд, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не знате? Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не могу ја то знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у чему је био Черни Дарко тога дана? Да ли је имао униформу неку или је био у цивилу?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: То ме сада пуно питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите, добро, што можете да се сетите, ја Вас питам, ако не можете, не можете.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не, не могу ја за 19 година, ни не знам какву пушку је ко имао ни шта је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде када смо код пушке, да ли знате какву сте Ви пушку имали?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Аутоматску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то као „калашњиков” или нека друга пушка, да ли то знате?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: „Калашњико”, ова је имала тридесет метака, тридесет метака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, да ли је та Ваша пушка имала дрвени кундак или на расклапање?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Жељезни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гвоздени, на расклапање, је ли тако?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да, али то није била моја пушка, то је била синовљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте случајно, питао Вас је бранилац, али да ли сте случајно можда запазили код Марић Вељка пушку?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не могу Вам знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Нити знате боју пушке или тако нешто?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Тешко је то знати, па то није прва година, то је деветнаест година, да сам писао онда, добро што и ово знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада да Вас питам, чули смо од окривљеног овде да је у питању било тога дана, почетак акције „Откос 10” се звала. Да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била линија раздвајања између српских и хрватских снага? У Ивановом Селу су биле хрватске снаге, а са супротне стране, да ли знате можда?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Па у Растовцу они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Растовцу су они? Да ли је то од самог почетка Растовца или је негде пред крај, средина Растовца, да ли то знате можда, где је линија?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не, то ја не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где су положаји?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: То Вам ја не могу рећи, то ја не знам, јер ја тамо нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтео бих да Вас питам сада, пошто знате добро, Слијепчевића сте познавали јако добро, где је њихова кућа, где се налази?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: У Растовцу, са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи из правца Ивановог Села?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да, али је Грбава улица, ова са краја у Растовцу, прва са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи прва са десне стране?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Једна је била урушена, стара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били у њиховој кући?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Био сам послѣје и прије рата и послѣје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме распоред просторија унутра, има та кухиња где се налази и да ли ту има неки кауч, да ли се сећате тога?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: То нисам ја био одмах тамо, може бити сам био за месец, два, а нормално све се преуреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да ми кажете где се налази кауч?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не могу, не сећам се, да ли имају веранду пред улаз или немају, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите? Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Знам да имају подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде причали, када сте били у Бјеловару, причали сте о чишћењу Растовца.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чишћење села, шта то значи чишћење села, шта сте хтели да кажете под тим?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја питам шта је, тако сам и ја то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте чули?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули то?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Од људи где су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали су људи да се ради о чишћењу села?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате шта значи то?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, када смо већ код тих гласина, да кажемо, да ли сте можда чули нешто ко је убио Петра Слијепчевића?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Нисам ја ништа чуо, него Ана ми је рекла након мјесец дана да га није морао убити, да је ишао са кћери Љубом у школу и друго ми није ништа рекао, није причала ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Вас питам, зато што сте рекли код истражног судије у Бјеловару, каже, то је први пут када сте били, 20. свибња 2010. године, па сте рекли, ево следећу реченицу сте споменули: „А следећег дана, ја сам чуо и говорило се по селу, да је Вељко Марић који има још једно презиме и то презиме Вујновић, да је он убио Петра Слијепчевића”.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли знате од кога сте чули то?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Па од кога, причали су, причали су, то је седело пред трговином, чујте, пило се, ко је пушио, пушио је и причало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: А ја нисам знао да је он убит, не знам, други или трећи дан, то Вам не могу рећи сада, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтео бих да Вас питам, да ли можда знате, Черни Дарка добро познајете или не баш тако добро?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Он живи у Дарувару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда да је у то време имао неки сукоб са окривљеним или после тога, са Марићем?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Черни, Черни?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја не могу ја то знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марић је причао да је имао неку, колико се ја сећам сада, да је била капа црвене боје, а Ви кажете црне, је ли тако?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Француска плава, тужилац је у праву, ево тужилац ме исправља, да се радило о капи плаве боје.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Плаве, е па то ја не знам, да ли је она била, али мени се чинила као црна, онда тамно-плава може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта је то беретка?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта је беретка?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада, како да Вам објасним, француска капа, француска она беретка, онако као што сликари носе, ето на пример, онако, не знам како бих Вам објаснио сада. Да ли је то та капа?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да, то ја не знам, то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да кажете, да ли изгледа тако као беретка?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би знали то?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Сада Ви мене питате, велим то је јако дуго, то је као из сна, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас само оно што знате, ако можете нечега да се сетите, испричајте нам само оно што знате, немојте ништа, кажите не могу да се сетим или не знам и то је то, нема никаквих проблема. Шта год можете да се сетите, Ви да нам помогнете у разјашњењу ове кривично-правне ствари.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Не могу, велим, то пуно година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам предочити још један део исказа окривљеног, који је дао овде на главном претресу, да га нико ништа није питао у вези те капе после овог догађаја, да га није, да га чак ни Ви нисте питали на ту околност да ли зна чија је то капа, он каже „нико ме ништа није питао”, а Ви сада кажете да сте га питали „да ли је ово твоја капа?”, то Вам предочавам.

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Ја сам питао у трговини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У трговини сте га питали?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: „Чија је капа, чија је капа?”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи остајете при Вашем исказу?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Да, „чија је капа”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је пред истражним судијом у Бјеловару предочаван исказ Ане Слијепчевић, ја не бих да Вам сада то предочавам, Ви знате шта је она изјавила и Вама је то истражни судија предочавао и Ви сте се изјаснили на ту околност. Да ли остајете при томе што сте, при Вашем исказу?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: При мојем, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да додате, нешто што Вас нисмо питали?

СВЕДОК ЈОСИП КИСЕЛА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко да постави питање за сведока? Нема ништа. Захваљујемо. Кисела, ето то је то, немамо више питања за Вас. Можете да идете, слободни сте. Може сада да приступи онај други сведок који је дошао пред Жупанијски суд у Осијеку.

Испитаће се сведок АЛОЈЗ ФИЈАЛА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли нас чујете?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Добар дан, чујем Вас, чујем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Фијала Алојз?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо Ваше личне податке, па ћемо Вас онда упозорити на дужност казивања истине, онда ћете положити заклетву и

онда ћете нам испричати све што знате у вези овог догађаја. Име Вашег оца?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Фрањо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: 17.11.1949. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: У Великој Дапчевици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где станујете сада?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Растовац, кућни број 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема нека улица, нема ништа, само кућни број?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Не, не, само кућни број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни једино да одговарате на она питања, чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу и не смете ништа прећутати. Да ли је то све јасно ово што сам Вас упозорио и опоменуо?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Је, је, јасно, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да положимо заједно текст заклетве, одмосно Ви ћете је положити, а ја ћу говорити текст заклетве, па ћемо констатовати да сте положили заклетву. Кажите, заклињем се.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему оном.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Да ћу о свему оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Да пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведок прописно упозорен, опоменут и након што је положио текст заклетве, даје свој исказ:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били пред Жупанијским судом у Бјеловару, је ли то истина?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Јесам, јесам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давали сте исказ. Да ли знате у ком поступку сте давали исказ?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком поступку, против кога, ко је окривљени, осумњичени, да ли то знате, да ли Вам је речено у ком поступку дајете исказ, због чега сте приступили у суд тога дана и давали исказ?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Давао сам исказ за, што је код Вас ухићен, како се он зове, Марић, за њега, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Вама речено или?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Или за сусједа, преко пута сусједа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите за сусједа? Ко Вам је сусјед?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је комшија?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Сусјед, комшија, како хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај комшија?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Па Перо овај Слијепчевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи поводом тог случаја?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је речено? Да ли сте то знали или сте сазнали после?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Па ја, када сам дошао, био сам питан у вези тога, ја сам свој исказ лијепо дао и све сам образложио како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Имате Ви то пред собом, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то да Вас питам, Ви сте сусјед били, је ли тако, са Петром Слијепчевићем и породицом Слијепчевић?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте односима били пре рата?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Па, били смо у добрим односима, добрим односима сматрам нисмо били посвађани, били смо нормално, били смо добро, нисмо били посвађани, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико смо ми сада сазнали овде, Ваша кућа је тачно била преко пута куће Петра Слијепчевића?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је када се иде из Иваново Села, кућа Петра Слијепчевића је која?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то прва кућа?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Моја је са лијеве, преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша је преко пута, добро. Ништа, да Вас питам, да ли остајете при овом исказу који сте дали пред Жупанијским судом у Бјеловару, прво то да Вас питам?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Да, да, то је тако било сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тако било?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Како сам ја дао исказ, то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Јер ја сам дао исказ истинити сигурно, као што пише тамо, ја код куће нисам био то знате и тамо Вам пише све, а Ви питајте што желите, што будем знао, ја ћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само да констатујемо ово. Колико ми имамо сазнања овде, према том Вашем исказу, Ви нисте тога дана били у Растовцу?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Па, сада пре двадесет година где сам био, био сам на релацији до Грубишиног Поља, рецимо, ту сам се ја, ја сам се морао макнути од куће, јер је један човек из села дошао рећи, каже, „макни се, ако те одведу, ја ти више помоћи не могу” и ја сам се макнуо, отишао од куће. Долазио сам након два, три, четири, пет дана, како сам када могао доћи кући, тад сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, зашто да се макнете, ко да Вас одведе?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Нико да мене, ја сам се сам макнуо, да ме не би одвели, рецимо у Ператовицу или у Турчевић Поље, ако ме тамо одведу да ми неће моћи помоћи, да је боље да се макнем, да нисам код куће, да ме не би ухватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас не заробе, да Вас не одведу, у том смислу нешто?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Да, они су били, како ја њих да назовем, ја не знам, ови су били горе код школе у Растовцу, тамо у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћу Вас после питати. Е сада, Раствовац је био у чијим рукама?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Па они су били горе у школи, од нас, па колико може бити, хајде отприлике, осамсто метара, седамсто, осамсто метара, колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они, то су српске снаге, претпостављам?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је та школа у односу на центар села?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Горе у Растовцу, такорекућ, баш негде по Растовца, мало вишље можда од мене, од по Растовца ту је била школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај део где је Ваша кућа и кућа Петра Слијепчевића, је ли била, је ли припадала неком, односно да ли је била на нечијој страни или је била на ничијој земљи, да кажем?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Моја кућа преко пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша кућа, пре него што је хрватска војска ушла у Раствовац?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Па то је било, како бих рекао, нисам ја имао, одзгора јесам био, они су пролазили кроз Растовац и тако, али ја сам се бојао бити код куће да ме не ухвате, а ови одоздоле, није нико ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ме разумели. Питам Вас, пошто смо чули од неких сведока да је линија раздвајања била, на пример српске стране су биле негде у центру села Растовац, а хрватске снаге у Ивановом Селу.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И фактички тај део између Ивановог Села и центра Растовца је био ничија земља, а то би се односило и на Вашу кућу и на кућу Петра Слијепчевића у то време.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то сам хтео само да Вас питам, да ли је то истина?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Између, да, тако је, између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу више да Вам постављам питања, даћу реч тужиоцу ако има да Вам постави питање, па ћемо накнадно после, ако буде остало нешто неразјашњено, да Вас питамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли малопре да Вам је неко рекао да се макнете из села, схватио сам да не будете заробљени. Ко Вам је то рекао, неко са српске или са хрватске стране?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Тако је, да, да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је то рекао, да ли је тај човек који Вам је то рекао са српске стране био или са хрватске стране?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Да, да, Србин, српска страна, ја сам са свима био добар, разумете, са свима сам био добар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, он Вам је рекао да се макнете из села, јер Вам не може помоћи ако будете заробљени, је ли?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Тако је, он је мени рекао, вели „Хајде, макни се некуда и ако дођу озгора ти православци, Срби, ако те ухвате, ако те одведу, ја ти помоћи не могу”.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то Вам каже исто Србин, је ли?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, реците ми да ли знате нешто о страдавању Петра Слијепчевића, Вашег суседа? Да ли знате како је он изгубио живот?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: О страдавањима Вам не могу ништа рећи, јер нисам био код куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте нешто чули касније, накнадно?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Ја сам дошао кући након три, четири, пет дана, не могу точно рећи, за колико дана сам ја дошао кући и онда сам чуо ситуацију да је нешто било. Па, чујте, ја са тој сусједом нисам о томе хтео толико баш ни пуно причати, нити би она мени толико причала. Чуо сам да је било нешто, а шта, ја то и дан-данас не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, у реду. А реците ми, да ли знате где је покопан тај човек био тада и уопште?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Тај човек је био покопан, мислим да је био горе код школе, у дворишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У школском дворишту?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви видели то место, да ли сте били тамо па сте видели?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били сте?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Да, да, видео сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли је он тамо био и колико је био тамо, да ли је откопан, да ли је премештан негде, да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Колико дуго, колико је дуго био тамо ја Вам то не могу рећи, јер не знам, а је, прекопан је на гробље православно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, а реците ми, да ли Ви познајете Вељка Марића, да ли знате тог човека, да ли сте чули некада за њега?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Ја за њега прије рата и оно у рату баш нисам знао, онда после рата знам да је возио камион и да сам га виђао онако као, је л', али нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, да ли знате, да ли је он учествовао у том рату уопште, да ли знате о његовом војном ангажовању тада? Да ли је уопште био војно ангажован, да ли знате нешто о томе, на чијој страни?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Не знам апсолутно ја о томе ништа, јер ја нисам био у војсци и ја немам појма о томе, у томе нисам био и не знам, не могу ништа о томе рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био Петар Слијепчевић Ваш комшија тада у војсци?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Петар Слијепчевић, Ваш сусед, да ли је био он тада у војсци?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Не, он је био код куће, да, колико ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био војно ангажован? Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је само било да ли је био војно ангажован тај Петар Слијепчевић?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: То ја не знам, нисам ја био код куће, ја сам ишао од куће, ал' он је, шта ја знам, био је код куће, где је био немам ја појма, не знам, нисам био код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било питање, само сам хтео да се надовежем на тужиоца. Даћу реч браниоцу окривљеног, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Госпидине Фијала, да ли је тог 31.10, односно тог дана када се све то дешавало, неко Ваш био код куће?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Мислите од мојих?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Од мојих код куће имао сам брата и маму и имао сам жену, имао сам и супругу, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесу они били код куће тај дан?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Били су код куће, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте можда њих питали, да ли сте разговарали са њима шта се десило са Петром Слијепчевићем?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Чујте, мама је исто старија, брат ми је био неспособан, сиромаш, са женом сам причао, она је рекла да када је чула да се нешто, што кажу, о нечему ради, ја сам јој рекао само нека трчи у подрум, ми имамо под кућом подрум, знате, а у том подруму имамо овако један, није киселима, мислим, знате шта значи киселина измета, она тамо се сакрије, а не може видети, нема ни прозора, нема ништа.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте у Бјеловару помињали датум 21. рујан, односно септембар 1991. године. По чему је тај датум Вама значајан?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Тај датум 21.09. је мени значајан, јер су Срби напали на Иваново Село. Ја сам пред њима отишао ма коју минуто према Ивановом Селу, однео сам млеко у једно село предат и тамо ме је затекао тај несретни рат. До онда нисам вјеровао, али када сам оно видео, онда сам повјеровао да неће бити добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да је по Вама тај рат у тамо Вашем крају почео 21.09.1991. године?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Па заправо, заправо, је, да, можда и прије, не знам точно сада, углавном онда су напали на Иваново Село.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се можда сећате ко је био командант, односно заповедник тих српских снага у селу Раствовац?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Боме не знам, јер ја сам само ишао од куће да нисам код куће.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Окривљени, немате питања?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас само питао за Слијепчевић Жељка, да ли сте му Ви нешто помогли, да ли сте га нешто упозорили да напусти Раствовац да не би био ухапшен? Да ли се сећате тога можда?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, не сећате се?

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Ја када је био 21.09. оно напад на Иваново Село, тамо је било страшно. Ја када се тога сетим, мени се коса диже. Ја када сам дошао кући, када сам се вратио кући из Ивановог Села, тај

Жељко, ја апсолутно нисам о њему ништа причао, али послије тога ја Жељка нисам више виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Више га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа ако нема више питања.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Да ли је он био у кући сакрит, да ли је он био негдје ја то не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се захваљујем, ако нема више питања, можете да идете, слободни сте. Пријатно. Довиђења.

СВЕДОК АЛОЈЗ ФИЈАЛА: Довиђења. Живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекидамо видеоконференцијску везу са Жупанијским судом у Осијеку, молим режију да прекине, а ми ћемо наставити главни претрес. Марићу, можете да седнете на своје место.

Као што видите два сведока нам нису приступила данас, то је Черни Дарко и Франтал Иван, па ћемо онда морати следећи пут да видимо да обезбедимо њихово присуство, с тим што постоје они сведоци је ли тако, она три сведока која сте предложили на претходном главном претресу, то је као предлог за допуну доказног поступка, па би можда евентуално и њих позвали, али у сваком случају морамо да их позовемо регуларним путем. па ако не желе да приступе онда ћемо да видимо да приступимо видеоконференцијској вези. Што се тиче овог, добили сте налаз и мишљење вештака, да ли има ту неких примедби, неких запажања или тако нешто у том смислу што треба да прокоментаришете, да ли треба да позовемо на претрес и доктора Алимпијевића, је ли тако?

Што се тиче оних сведока, браниоче, које сте рекли да ћете накнадно доставити имена, која је окривљени спомињао у својој одбрани, па сте рекли да ћете обезбедити присуство у смислу да доставите имена, адресе, па да видимо значи да ли сте то успели. Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Тај предлог ће свакако бити поднешен, односно одустаћу од њега након саслушања сведока које сам предлагао, дакле, уколико буде ствар јасна након њиховог саслушања ја нећу имати разлога да их предлагем, односно ако буде нешто спорно предлагаћу друге сведоке, мислим да не гомиламо сад сведоке о једној чињеници ако има већ предложено три сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је био Ваш предлог, ја само питам да ли има нешто ново на те околности.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одложи ради саслушања сведока Черни Дарка и Франтал Ивана, који нису приступили пред Жупанијски суд у Осијеку, с обзиром да је Черни Дарко имао здравствених проблема, а сведок Франтал Иван није могао да приступи због породичних разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо одредили саслушање ових сведока које је предложила одбрана.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се на главни претрес као сведоци позову Маџарух Златко, Зденко Павић и Иван Поспишил са адреса као што је у списима предмета.

Наредни главни претрес се одређује за:

30.05.2011. године, у 09,30 часова.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија, ја имам у Вишем суду тад у 09,30 предмет притворски где морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем овај термин што смо добили, врло је проблематично у овој згради обезбедити термин, поготово што се ради о видеоконференцијској вези и то је онда велики проблем, онда морамо да обезбедимо још једну судницу, поред суднице 4 морамо да обезбедимо и судницу број 3, знате, држимо две суднице а не знам шта да Вам кажем сада. Да покушате нешто да одложите или да видимо да се договоримо нешто другачије, али за сада имамо овај термин који смо резервисали, евентуално ако будемо успели да обезбедимо неки други термин или неку замену. Знај да је проблем, шта да радимо. То је то, у 09,30 судница 4 исто.

Довршено у 10,50 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА